

[Aksel Larsen.]

kontrollen, og jeg har så stor en tillid til administrationen, at jeg tror, den såmænd nok ville finde ud af det.

Jeg synes derfor, man skulle have tilsluttet sig vort ændringsforslag. Jeg er af den opfattelse, at den tilslutning kommer nok, men jeg havde gerne set, at den var kommet nu, fordi situationen i alle henseender er urimelig, og samtidig gør det jo overnatning på hoteller så urimelig dyr såvel for danskere som for udlændinge, at man af den grund burde have gennemført momsfritagelsen nu. Jeg kan i den forbindelse kun beklage, at hotel- og restaurationsbranchen ved forhandlinger med finansministeren lod sig forlokke eller true, eller hvad ved jeg, til at give op, til at nøjes med et tilsagn om en aftrappingsvis afskaffelse af restaurationsskatten mod, at momsen på hotelværelser bliver bibeholdt. Jeg tror nok, at hvis man fra branchens side havde kridtet støvlerne og stået fast, kunne man være nået længere.

Hvad angår det ændringsforslag, vi kører alene med, ændringsforslaget om nedsættelse af momsprocenten fra 12½ til 10, går det jo igen i en hel række forskellige ændringsforslag i betænkningen; det er jo klart, at når procenten er nævnt flere steder i lovforslaget, må ændringsforslaget også stilles op i flere etaper, men der bliver formodentlig kun én afstemning om det, og det er også nok. Men lad mig, hvad dette ændringsforslag angår, sige, at det har sin ganske naturlige begrundelse. Vi har forsøgt at komme i forhandling med regeringen og regeringspartierne såvel her i salen som i udvalgene og på anden måde om en regulering af en række indirekte afgifter og afgiftssatser, herunder momsen, og vi har, som det er nævnt af udvalgets formand, hr. Hans Kjær, også været inde på, om man kunne finde frem til en særdeles praktisk momssats på 11,1 pct., sådan cirka, idet det ville bevirke, at momsen blev 10 pct. af varens udsalgspris plus moms. Det ville være meget lettere at regne med, og vi mener, at vi kunne stille et sådant forslag, selv om vi i sin tid stemte imod de 2½ pct.s forhøjelse, for hvis man så kunne give nogle indrømmelser på andre områder af afgiftslovgivningen, blev der jo balance i det. Men det har man ikke villet.

Nu siger man: ja men socialistisk folkeparti har så travlt med at foreslå alle mulige punktskatter og andre afgifter enten nedsat eller helt afskaffet, og hr. Niels Helveg Petersen, som altid skal trumfe over, siger, at Aksel Larsen foreslår altid mindre skatter og større udgifter. Jeg tror, en regeringspartiordfører skal tage sig i agt for at komme med sådanne vitterlig urigtige og usandfærdige påstande om et oppositionsparti. Jeg tror, hr. Niels Helveg Petersen skulle tænke på, at hvis der er nogen, der i dette land forud for snart sagt hvert eneste valg, vi kan huske, har erklæret, at skatterne skal sættes ned, så er det i hvert fald de to af regeringspartierne, venstre og de konservative; samtidig med at de ikke har været bange for i øvrigt at forlange forøgede statsudgifter. Vi har aldrig nogen sinde kørt på den linje, at alle skatter skal sættes ned og staten skal berøves indtægter, tværtimod, men vi ønsker at være medbestemmende om, hvor staten skal hente sine indtægter fra, hvordan de skal hentes, hvordan skattesystemet skal være, hvordan de sociale følger af beskætningen skal være, og den ret forbeholder vi os.

Vi har til enhver tid erklæret os villige til at forhandle med regeringen og regeringspartierne om, hvad der kan gøres i så henseende, men vi har ikke kunnet opnå nogen sådan forhandling. Fremsætter vi selvstændige lovforslag eller forslag til beslutning, kan de nå at blive henvist til udvalg, som ikke arbejder, fordi finansministeren ikke føler trang til at arbejde sammen med dem. Forsøger vi at bringe spørgsmålet på bane her i tinget eller i et folketingsudvalg, der i øvrigt er nedsat, får vi heller ingen forhandling, ingen drøftelser. Vi får en del skriftligt materiale fra ministeren, men vi får ikke reelle drøftelser; og tilbyder vi, at vi kan tage en samlet drøftelse af, hvordan vi ved en revision af hele afgiftssystemet skulle skaffe staten de nødvendige penge og samtidig få socialt rimelige afgifter, så får vi ikke en sådan drøftelse.

Nå ja, så kommer dertil, at for godt og vel et år siden, da regeringen trådte til, erklærede statsministeren, at den bedste politik ville det være, hvis man kunne indfryse en dyrtidsportion for et tidsrum af et år, altså gennemføre den foranstaltning, som de tre regeringspartiers medlemmer